

РЕШЕНИЕ

№ 4527

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110130484 по описа за 2023 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД против Б. А. К., чрез законния й представител – настойник Н. Пламенов Костов, положителни установителни иски, с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за признаване на установено, че ответницата дължи на ищеца следните суми: сумата от **2 387,74 лева**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 11.01.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **445,52 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 22.12.2022 г., сумата от **17,94 лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 11.01.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата от **4,11 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от период от 31.01.2020 г. до 22.12.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 1623/2023 год. по описа на СРС, 65 състав.

Ищецът твърди, че ответницата била клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, в качеството й на собственик на жилище в сграда - етажна собственост, присъединен към абонатна станция. Сочил, че е доставил топлинна енергия по силата на Общи условия, приети на основание Закона за енергетиката, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Посочил, че е доставил топлинна енергия за процесния период до топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж. к. „Люлин“, бл. 809, вх. Д, ет. 3, ап. 93, аб. № 214832, като ответницата е използвала същата за процесния период и не е простирила насрещно – не е заплатила дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Твърдил, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на

публикуването в интернет страницата на дружеството, като в този смисъл твърди, че ответницата е изпаднала в забава. Във връзка с горното ищецът предявил заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника. Била издадена такава заповед срещу последния като съдът е дал указания за предявяване на установителен иск в едномесечен срок. Претендира съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В подадения в срока по чл. 131 ГПК отговор ответницата оспорва исковете по основание и размер. Възразява, че през процесния период не е била клиент на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, с аргумент, че не е собственик или носител на вещно право на ползване за част или целия процесен имот. Оспорва наличието на облигационни отношения с ищеца. Навежда възразение за недопустимост на иска за главница на услугата дялово разпределение, с аргумент, че ищецът не е носител на материалното право за заплащане на процесната сума, а същото, съгласно чл. 140 ЗЕ, принадлежи на лице, регистрирано да извършва услугата дялово разпределение. Оспорва и акцесорните претенции за лихви. Релевира възразение, че претендираните суми са погасени с изтичането на 3-годишния давностен срок по чл. 111, б. "в" от ЗЗД. Моли съда да отхвърли претенциите на ищеца като неоснователни. Претендира направените по делото разноски

Третото лице помагач на страната на ищеца , „Холидей и Райзен“ ООД, ЕИК 813141699 не е изразило становище по предявените искове, представя писмени доказателства.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Със заявление по реда на чл.410 от ГПК от 11.01.2023год., „Топлофикация София“ЕАД претендира издаването на заповед за изпълнение против Б. Андонов К., за вземания за цена на доставена топлинна енергия и услуга дялово разпределение ,мораторна лихва ,обезщетение за забава в размер на законната лихва ,от датата на депозирането на заявлението ,до окончателното заплащане на главниците.

Съдът е издал на 17.01.2023г. Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 1920 по ч.гр.д.№ 1623/2023год. по описа на СРС,65 състав срещу длъжника ,който в срок е подал възразение по чл.414 от ГПК.

С разпореждане от 02.05.2023год. съдът е указал на заявителя в едномесечен срок да предяви установителен иск за вземанията,на основание чл.415,ал.1,т.1 , връчено му на 04.05.2023год..

В срок ,а именно на 05.06.2023год. е постъпила искова молба от „Топлофикация София“ЕАД ,въз основа на която е образувано настоящото производство

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес, а обективизираните в нея искове са **допустими** и следва да бъдат разгледани по същество.

Установява се по делото въз основа на Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 106,дело 15343/93г. ,че на 03.06.1993г. Карамфила Стоянова Пейчева,Василка Николова Нешева и Костадинка Николова Тренева, са дарили на Б. А. К. собствения си апартамент,находящ се в гр.София ,ж.к.“Люлин“ ,бл.809,вх.Д,ет.3,ап.93.

В нотариалният акт е посочено, че дарителката Карамфила Стоянова Пенчева си е запазила правото на ползване върху описания имот пожизнено и безвъзмездно.

Видно от справка от НБД лицето Карамфила Стоянова Пенчева с ЕГН: ***** е починала на 12.12.2005 г.,от което следва ,че учреденото право на ползване върху имота е погасено от датата на смъртта ѝ.Същевременно е налице и Молба –декларация от 23.09.1996год.,подадена от Б. А. К. ,за откриване на партида на адреса.

Ето защо следва да се приеме ,че за процесния период от 01.05.2019год. до

30.04.2021год. „потребител на топлинна енергия за топлоснабдения имот с адрес в гр. София, ж. к. „Люлин“, бл. 809, вх. Д, ет. 3, ап. 93, аб. № 214832 е именно ответницата Б. А. К. ,т.е. битов клиент и между страните е възникнало облигационно отношение по продажба на топлинна енергия при условията на специалните нормативни актове,тъй като същата е собственик на недвижим имот в сграда – етажна собственост ,който е топлоснабден.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата вещно или по силата на облигационно право на ползване. По силата на чл.153 от ЗЕ, между битовия потребител и топлопреносното предприятие възниква правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общи условия от 2016год.,публикувани на 11.07.2016год.,в сила от 10.08.2016год./, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ , т. е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответника да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл. 16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец е физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация – чл. 30, ал. 1 от ОУ. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена, потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася – чл. 32, ал. 1 ОУ от 2014год. и в 45-дневен период ,след изтичане на периода ,за който се отнасят – чл.33,ал.1 от ОУ от 2016год.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – 148 , Наредба № 16-334 за топлоснабдяването,действала до 24.03.2020год. , §1, т.3 от ДР към Наредба №Е-РД-04-1 за топлоснабдяването ,в сила от 12.03.2020год.Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на

имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

От представените по делото индивидуални справки за отопление и топла вода, главни отчети/проверка за абонатен номер 214832 ,подписани от клиент, заключението на допуснатата по делото техническа експертиза се установява, че количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Показанията се отчитат в началото на всеки месец по електронен път,чрез преносим терминал,с който се сменя показанието на ТЕ на първо число от месеца. Технологичните разходи в АС са били изчислявани ежемесечно и са били отчислявани от ТЕ,преди нейното разпределение между абонатите.

С оглед въведената система за дялово разпределение третото лице помагач е извършвало разпределението на ТЕ в блока след отчет на водомерите за топла вода,монтирани в имотите на абонатите,предвид ,че в СЕС се ползва само топла вода.

В периода 01.05.2019год. – 30.04.2021год. в процесния имот е отчитан водомер за разхода за топла вода.ТЕ за отопление на имота не е начислявана.

Също така от експертизата се констатира, че през процесния период общия топломер в абонатната станция, както и средствата за търговско измерване, съобразно изискванията на Закон за измерванията, редовно, на всеки две календарни години, са преминавали на метрологични проверки за определяне на техническата им изправност и експлоатационна мощност, провеждани от лицензирани юридически лица. Установява се, че редовно са отчитани технологични разходи за сметка на ищеца.

Така вещото лице сочи ,че за процесния период ,задълженията за ТЕ за подгряване на топла вода е **2387,48лв.** като е налице разлика с прогнозните данни от 127,59лв. за връщане.

Съдът възприема заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза като обективно и компетентно изготвено, от лице разполагащо с нужните специални познания и опит в областта.

За процесния период „Топлофикация София“ЕАД е издала ОФ от 30.07.2020год.,за реално потребената топлинна енергия за периода 01.10.2019год. – 30.04.2020год. на стойност 1192,34лв. със срок на плащане 14.09.2020год.

Съгласно ОФ от 31.07.202,год. ,реално потребената топлинна енергия за периода 01.05.2020год. – 30.04.2021год. е на стойност 849,17лв.,платима до 14.09.2021год. като е взета в предвид платената сума от 89,77лв. по прогнозни данни.

В процесния период са издадени и кредитни известия за корекции.

Предвид заключението на вещото лице по СТЕ,което кореспондира с писмените доказателства по делото ,следва да се приеме ,че за процесния период 01.05.2019год. – 30.04.2021год. незаплатената топлинна енергия ,доставена от ищеца възлиза на 2387,48лв.,а стойността на услугата дялово разпределение за периода възлиза на 17,94лв. за периода м.12.2019гд. – м.04.2021год.,съгласно справка за издадени фактури /.Следва да бъде съобразено и направеното плащане от ответника в периода 01.05.2020год. – 30.04.2021год. на сумата от 89,77лв. /платени суми по фактури/,поради което съдът приема ,че стойността на доставената от ищеца ТЕ е в размер на **2297,71лв.** като до пълния предявен размер от 2387,74лв. претенцията е неоснователна.

По възражението за погасителна давност.

Тъй като съдът стигна до извод за наличие на задължения към ищеца,то следва да разгледа възражението на ответниците ,че то е погасено по давност.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия, представляват периодични плащания, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност, която започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Предявяването на иска спира течението на давността. Искът се счита предявен на 11.01.2023г./датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в съда/, поради което извън погасителната давност са всички вземания, чиято **изискуемост настъпва след 11.01.2020г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, погасителната давност е започнала да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо като следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите, съгласно чл.3, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на **§ 13 от ПЗР** към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето, ДВ, бр.44 от 2020год. за периода от **13.03.2020год. до 20.05.2020год., вкл./2 месеца и 7 дни/.**

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие

За процесния период 01.05.2019год. – 30.04.2021год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016год., в сила и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. падежа на всяко задължение настъпва след изтичането на този 45 дневен срок.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице основания да се считат за погасени по давност задълженията за периода 01.05.2019год. – 31.08.2019год. в размер на **441,34лв.**, тъй като падежа на задължението за м. август 2019год. е настъпил на 15.10.2019год. като към датата на предявяване на заявлението в съда / 11.01.2020год./, и при съобразяване периода, в който давността е била спряла, е изтекъл тригодишният срок по чл. 111, б. "в" от ЗЗД.

Задълженията за периода 01.09.2019год. до 30.04.2021год. в общ размер **1856,37лв.** не са погасени по давност и са дължими.

Към посочената по-горе сума следва да се добавят дължимите годишни такси за извършваната услуга за дялово разпределение за периода 01.12.2019год. – 30.04.2021год., тъй като и за тях не е налице основание за прилагане на правилата за погасителна давност. Стойността на тази услуга съда възприема на **17,94лв.**, предвид издадените фактури за услугата дялово разпределение .

По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал. 2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл. 61, ал. 1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл. 36, ал. 2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от КЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл. 20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение. Установи се по делото, както от СТЕ, така и от представените индивидуални справки, че дяловото разпределение през исковия период е извършвано от „Холидей и Райзен“ ЕООД

Сумите се дължат ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда, 11.01.2023год., до окончателното им заплащане.

По претенциите с правно основание чл.86 от ЗЗД

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

За периода са приложими ОУ на „Топлофикация София“ ЕАС от 2016 г., публикувани на 11.07. 2016 г. и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните

сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на ищеца тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. С оглед на това следва да се приеме, че 45-дневният срок тече от издаването на фактурата за съответния отчетен период, а не от изтичането на периода.

В настоящия случай фактурата, обективизираща задълженията за отчетен период м. 05. 2019 г. - м. 04. 2020 г. е издадена на 31.07.2020г., видно от представеното с исковата молба копие от съобщение към тази фактура и 45 дневния срок е изтекъл на 14.09.2020год. Или ответникът е изпаднал в забава на 15.09.2020год. Съответно фактурата обективизираща задължението за периода 01.05.2020год. – 30.04.2021год. е издадена на 31.07.2021год. и 45 дневния срок е изтекъл на 14.09.2021год. ,поради което ответникът е изпаднал в забава за задължението по тази фактура от 15.09.2021год.

Или общо задължението за мораторна лихва върху главницата от 1856,37лв. за периода от 15.09.2020год. до 22.12.2022год. възлиза на **323,24лв.** , като до пълния предявен размер от **445,52лв.** претенцията на ищеца по чл.86 от ЗЗД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в размер **4,11лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото и с оглед изрично направеното искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в исковото производство и заповедното производство съразмерно с уважената част от исковите.

В заповедното производство ищецът е доказал разноски в размер на 107,11лв. ,от които съразмерно уважените му претенции ,му се дължат **82,43лв.**

Съответно в исковото производство са доказани разноски в общ размер от 489,12лв. – 89,12лв. д.т. ,300лв. – депозит за вещо лице и 100лв. юрисконсултско възнаграждение,определен от съда ,съобразно чл.78,ал.8 от ГПК вр. чл.ЗПП.Съразмерно уважените му претенции ,на ищеца се следват разноски в исковото производство в размер на **376,44лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК ответникът има право на разноски ,съобразно отхвърлената част от претенциите на ищеца.

Ответницата не е доказала сторени разноски в първоинстанционното исково производство.

Доколкото ответницата е защитавана безплатно от Н. И. по договор, сключен по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАДв, в полза на адв. И. следва да се присъди хонорар по чл. 38, ал. 2 ЗАДв.

С оглед естеството на спора и защитавания по него материален интерес съответстващият хонорар възлиза на 585,53 лева от които, съобразно изхода от спора, в полза на адв. И. следва да се присъдят **135 лева.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл.86 от ЗЗД, че Б. А. К., с ЕГН : *****,представявана от законен представител и настойник Н. Пламенов Костов,ЕГН : *****, с адрес в гр.София, ж.к.“Люлин“,бл.809,вх.Д,ет.3,ап.93 **дължи на** „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, сумата в размер на **1 856,37 лева**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.09.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 11.01.2023 г. до изплащане на вземането, за топлоснабден имот с адрес гр.София, ж.к.“Люлин“,бл.809,вх.Д,ет.3,ап.93, аб. № 214832, сумата от **323,24 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 22.12.2022 г., сумата от **17,94 лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 11.01.2023 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 1623/2023 год. по описа на СРС, 65 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 **срещу** Б. А. К., с ЕГН : *****,представявана от законен представител и настойник Н. Пламенов Костов,ЕГН : *****, с адрес в гр.София, ж.к.“Люлин“,бл.809,вх.Д,ет.3,ап.93, с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ за разликата от уважената част от 1856,37лв. до пълния предявен размер от **2 387,74 лева**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия като неоснователен, а за периода от 01.05.2019 г. до 31.08.2019 г.,като погасен по давност, както и с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл.86 от ЗЗД - за разликата от уважения размер от **323,24лв.** до пълния предявен размер от **445,52 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия и за сумата от **4,11 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от период от 31.01.2020 г. до 22.12.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 1623/2023 год. по описа на СРС, 65 състав,като неоснователни.

ОСЪЖДА Б. А. К., с ЕГН : *****,представявана от законен представител и настойник Н. Пламенов Костов,ЕГН : *****, с адрес в гр.София, ж.к.“Люлин“,бл.809,вх.Д,ет.3,ап.93 **да заплати на** „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **82,43лв.**, разноси в заповедното производство и сумата в размер на **376,44лв.**, разноси по исковото производство съобразно уважената част от исковите.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **да заплати на** адвокат Н. И. И.,с ЕГН : *****, с адрес в гр.София,ул.“Гургулят“ 31,офис - партер, на основание чл.78,ал.3 от ГПК вр. чл.38,ал.2 от ЗАдв. сумата в размер на **135 лева**,представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на Б. А. К. в исковото производство,съобразно отхвърлената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____